

Пропонують проголосити 7-го листопада Днем Жалоби

Київ (УНІАР). — Конгрес Української Інтелігенції заклав вшанування 7-го листопада, у 80-ту річницю більшовицького перевороту, пам'яті жертв комуністичного тоталітаризму.

15-го жовтня на пресконференції КУІ оповістили про цю справу звернення до українського народу і українців світу. У документі, між іншим, йдеться про те, що Україна вже сьомий рік існує як самостійна держава, проте досі не звільнилася від догм імперської ідеології. Авторі звернення вважають вершиною безглуздя святкування 7-го листопада і пропонують Президенту видати указ про проголошення цієї дати всеукраїнським днем жалоби в пам'яті жертв комуністичного терору.

Як зазначив лідер Руху Вячеслав Чорновіл, у цій ситуації влада не має права бути неутраченою, тим більше вона не може бути комуністичною. Він повідомив, що йдуть переговори з Президентом та представниками національно-демократичних сил щодо видання згаданого президентського указу.

Організаційний комітет КУІ заклав усіх громадян України 7-го листопада о 2-й годині по полудні вшанувати хвилиною мовчання пам'яті жертв тоталітаризму і зупинити по всій території держави транспорт, вдатися у церковні дзвони.

Заклики щодо проголошення 7-го листопада Днем жалоби лунають кожного року, однак українська влада поки що до них не прислухалася.

Українські євробонди можуть не вийти

Київ (УНІАР). — Перша серйозна фінансова операція України щодо випуску на світовому ринку облігацій опинилася під загрозою, вважають експерти ринку цінних паперів.

Щоб знайти додаткові гроші для національної економіки, Уряд вирішив був випустити облігації зовнішньої позики, так звані євробонди, але їхня вартість може виявитися значно меншою від передбачуваної. Причиною цього є те, що боргові зобов'язання України перед російським «Газпромом» починають продавати росіяни, і через це Уряд України може відмовитися цього року від випуску євробондів.

Національний резервний банк Росії (НБР) тепер володіє українськими

облігаціями зовнішньої позики 1995 року майже на 700 млн. дол. За умовами досі не підписаної угоди, російський банк мав би зобов'язатися не продавати ці облігації до виходу на ринок українських євробондів. Запропонований представництвом НБР проєкт угоди від квітня лежить в українському Уряді, не знавши якого досі зацікавлених у ньому урядовців.

Тим часом московська фінансова група «Онексим МФК» продала минулого тижня свій пакет облігацій «Газпрому» на 400 млн. дол.

У Міністерстві Фінансів зазначають, що ситуація під контролем, але допускають можливість того, що євробонди можуть стати заборгованими для України.

Американський посередник повернувся до Єрусалиму

Єрусалим, Ізраїль. — У нещодавній, 19-го жовтня, до Єрусалиму повернувся Денніс Росс, посередник США на Близькому Сході, найголовнішим завданням якого є зрушити з мертвої точки дипломатичні переговори між Ізраїлем і Палестинською самоуправною владою.

Цим разом, Д. Росс розпочав свої намагання відновити обидва державних м'язів, ізраїльського прем'єр-міністра Бен'яміна Нетанягу та палестинського Ясіра Арафата. Однак поки що будь-яких змін до речі про вислід цих відвідин ніхто не подає.

Натомість обидві сторони встигли підкреслити, що завданням Д. Росса не є технічне зрушення самих переговорів, а раліза збіроти скарги обидвох сторін і з того спробувати створити будь-який компроміс.

Головною вимогою палестинців завжди було припинення розбудови житлових

селищ на території західного берега ріки Йордан і даліше відтягнення жидівських окупаційних військ, згідно з вимогами угоди Осло.

Зі свого боку Б. Нетанягу заявляв, що Ізраїль не буде робити жодних конcesій поки він не побачить справжніх намагань зі сторони палестинців у припиненні тероризму. Крім того, він підкреслює, що розбудова в існуючих поселеннях не є побудовою нових поселень, тільки забезпечення приміщеннями природного приросту в існуючих жидівських поселеннях.

Офіційні жидівські та палестинські чиновники кажуть, що ключем до будь-яких дальших переговорів може бути тільки припинення як переміщення розбудови жидівських поселень з постійною про вирішення всіх спірних питань. Палестинці вже представили листу з 37 вимогами.

Відбулася нова зустріч членів Ради Європи

Страсбург, Франція. — Цими днями у страсбурзькому Домі Європи відбулася друга зустріч представників Ради Європи — найбільш представницької організації, яка об'єднує більшість країн Західної і Східної Європи (З'єднані Штати Америки брали участь у зустрічі лише в році спостережача).

У 1949 році в церемонії заснування Ради Європи, що відбулася в Лондоні, були присутні тільки 10 західноєвропейських держав. Відтак треба було чекати 40 літ, щоб їхня кількість подвоїлася. Проте наступне подвоєння сталося надзвичайно швидко — всього за сім останніх років, що минули після повалення Берлінської стіни.

На теперішню зустріч не прислали своїх делегатів дві держави — нова Югославія, тобто федерація Сербії і Чорногорії, і Білорусія, чия членство було скасовано у січні

цього року через те, що в республіці все ще мають місце порушення прав людини. Зате на цей раз до Страсбургу приїхали провідники чотирьох держав-кандидатів — Вірменія, Азербайджан, Грузія і Боснія. У зв'язку з цим деякі оптимістично наставляли спостережачих писати, що от-от буде збудовано «спільний європейський дім», до чого закликав у роки «перестройки» президент СРСР Горбачов.

Президент Росії Єльцин, скориставшись з відсутності американських керівників, зробив нову спробу здобути бодай психологічний реванш за політичний неспіх, коли, внаслідок опору Росії, до НАТО було вирішено прийняти Польщу, Мадярину і Чехію, колишніх советських сателітів. Поперше, Єльцин негайно підтримав пропозицію

(Закінчення на стор. 4)

ПОДІЛ КОРАБЛІВ ЗАВЕРШЕНО

Київ (Р.Р.). — Згідно з повідомленням агентства «Інтерфакс-Україна», командир Військово-морських сил України Михайло Схель повідомив про завершення передачі української частини кораблів Чорноморської флотії.

Україні передано усі 52 кораблі, в тому числі 12 військових, а також 99 із 106 берегових об'єктів. Затримка з передачею берегових об'єктів, за словами

Схеля, сталася через великий обсяг праці, пов'язаної з обліком. Кораблі потребують серйозного ремонту та реконструкції.

Водночас, М. Схель зазначив, що всі заважані української стороною враховано і російська сторона пообіцяла внести їх на майбутні переговори українсько-російської міждержавної комісії.

Відбулася акція боротьби з убогістю

Київ (Р.Р.). — Тут у п'ятницю, 17-го жовтня, відзначено Міжнародний день подолання убогості. Жіноча асоціація «Клуб грацій» готувалася до благодійної акції під патронатом Представництва Організації Об'єднаних Націй в Україні.

В центральних школах міста учні збирали теплий одяг для передачі його до сиритищ. За словами президента асоціації Людмили Лисиченко, на пропозицію зібрати одяг для бідних і сиритищ заохочували висловити здивування. Але через кілька днів

кімнати для вчителів буквально заповнили теплим одягом. Причому, діти не приносили неприємних речей, а лише теплий і хороший на вигляд одяг. Принесли також книги, забавки, ковзани тощо.

До інтерв'ю для сиритищ також поїхали учні, щоб вільночорно передавати зібраний одяг. Інтерв'ювати з відчуженням отримали подарунки і діти швидко познайомилися між собою. Від «Клубу грацій» надійшла пропозиція відкрити в Києві постійні пункти приймання живаного одягу для допомоги бідним і сиритам.

В Києві хочуть створити центр аграрного ринку СНД

Київ (УНІАР). — Уряд України має намір запропонувати розмістити центральний орган, який регулюватиме аграрний ринок СНД, у Києві, повідомив міністр агропродовольства Юрій Карасик.

За його словами, проєкт створення аграрного ринку СНД, розроблений Міждержавним економічним комітетом Співдружності, вимагає у Міністерстві АПК і найближчими днями до нього

буде внесено пропозиції.

Згідно з проєктом, запропоновано створити організовану структуру, яка визначатиме квоти доставки сільсько-господарської продукції в межах СНД. Планується, що створення структури не впливатиме на ціни сільсько-господарської продукції. Ціна за неї встановлюватиметься постачальниками залежно від цін внутрішнього ринку кожної країни СНД.

Виборча кампанія буде агресивнішою

Київ (УНІАР). — «Виборча кампанія 1998 року серйозно відрізнятиметься від виборчої кампанії 1994 року — у ній буде більше агресивності, більше політичного екстремізму, більше відхилень від парламентарних норм», — заявив колишній Президент Леонід Кравчук під час пресконференції лідерів партій та громадсько-політичних об'єднань центристського спрямування.

За словами Л. Кравчука, який представляв громадське об'єднання «Пороzumіння», головним завданням лідерів центристських організацій є збереження «того курсу, який взяла на себе українська держава».

Присутні були детально поінформовані про обставини і мотиви підписання меморандуму, який фактично визначає спільну стратегію центристських сил України під час виборчої кампанії 1997-98 років.

„Київ — міжнародне місто, він потребує міжнародних зв'язків“

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Про великі зміни, які переживає Київ в останніх роках і його дорівнювання у всіх аспектах іншим європейським столицям, знаємо із оповідань теперішніх відвідувачів, зокрема останнього року. Але ніхто не розповідав про Київ з таким ентузіазмом, як Ірина Стецура, колишня мешканка Нью Йорку, а тепер постійна мешканка Києва. Вона не тільки почувалася там найкраще, але і не хоче повертатися чи переноситися в інше місце. Вона вже київлянка, а при тому у неї багатство якнайбільше прилипли до міста мостів, що стало її так близьким. Зайшовши до нашої редакції із турботою брошури під назвою „Київ — культура і розвага“, вона розповідає нам про свою працю, що її виконує одиначем, але, як заважуємо переглянути це місячне видання, видає і регладує дуже професійно та дуже на потребу у 5,000 припиріжках.

— Цей довідник видають

І. Стецура розказує у „Свободі“ про культурно-мистецьке життя Києва.

уже рік та не уявляє, яка це робота позбирати всі актуальні інформації, виписати на комп'ютері та знайти фонди на видання. — А справді, якими фондами видає, бо бачимо, що доводиться з колірними оголошеннями і графічно зробленим дуже добре.

— З фондами складно і я досі мушу докласти зусиль, щоб долати звичайно в власній кишені. Найбільший прихід є з

оголошень, але їх обмаль. На щастя, збудовано шораз більше переддільників серед чужинців, а за продаж одне число коштує 2 гривні.

— Я працюю не уявляю собі як ви здобуєте всі ці інформації про культурне життя Києва на черговий місяць. Заважує б, що до того потрібен цілий штаб людей.

— Бачите, і почала видавати цей довідник, коли заважала, що в Києві пе-

ребує величезна кількість і чужинців, і українців з діаспори, які не мають ніякої можливості дізнатися в часі своїх звичайно ділових заїзтів та зустрічей що діється в тому часі у столиці та які цікаві культурні чи навіть спортивні імпрези саме відбуваються. Тому я збирав всі можливі інформації та подаю їх в українській та англійській мовах. А мусите знати, що дістати інформації від наших установ, театрів та інших не є так легко. Деяким просто не залежить на тому, щоб їхні імпрези рекламували, зокрема коли вони оплачують урядовими чиновниками. Але я стараюся подати все якнайточніше на кожний місяць.

— Завважуємо, що в цих місячниках є також статті. — Чи ви замовляєте, чи пишете самі і чому.

— Я стараюся справді в кожному числі дати одну коротку інформативну статтю на різні актуальні культурні теми. Звичайно

(Закінчення на стор. 3)

ГОЛОДУЮТЬ СВЯЩЕННИКИ

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ. — Тут 10-й день голодують священники УПЦ КП, які розпочали свою акцію пікетування будинку міської адміністрації, протестуючи проти розправ над вірними УПЦ КП в Ногінську, Росія. Учасники голодіють, навіть після ноти Міністерства Закордонних Справ України, не припинили голодування, намагаючись привернути увагу громадськості і керівників України до подій в Ногінську. Крім того, вони просять передати їм Свято-Миколаївський (Брянський) собор у Дніпропетровському, де нині є зала органічної та камерної музики. Священники відкажуть на улюблені Президента України з 22-го червня 1994 року про передання культових споруд релігійним організаціям. Вони спростували твердження начальниці відділу в справах релігій Дніпропетровської обласної адміністрації Забігайло про намагання відібрати церкву, у якій розміщено занесені у каталог ЮНЕСКО органи. Ледь ворушачи губами, священник Микола Срібник зазначив, що вони згідні відправити Службу Божу в будь-якій частині храму і ніколи не зазіхали на органи чи ще щось. Вони лише хочуть, щоб їм передали будь-який безлюдний храм, яких є десятки в Дніпропетровському. Адже ті храми, які влада передає релігійним організаціям, всі перебувають у власності Православної Церкви Московського Патріархату. Вони нас поналі 30 парабій УПЦ КП не отримали ні одного храму і проводять Богослужіння у підвалах та закутках різних клонів.

МІСТО ІДЕ ПІД ЗЕМЛЮ

ЛІСІЧАНСЬКЕ. — На Луганщині в Лісичанському доволіще відслідкує близько 30 родин, будинками яких загрожує зсув ґрунту. В місті виявлено 27 зсувів, в тому числі й на центральній вулиці Комсомольській, на яку припадає основний

удар. Міська влада звернулася до Кабінету Міністрів України з проханням виділити 760,000 гривень для протизсувних заходів.

„ІНТЕРНАЦІОНАЛ“ ВИКЛИКАЄ НЕПОРОЗУМІННЯ

КИЇВ. — Голова Народного Руху України Вячеслав Чорновіл на запитання журналістів, які почуття виповнюють його душу при згаданні „Інтернаціоналу“ українською мовою, відповів: „Мене повністю почуття подиву і якогось непорозуміння. Мабути, немає ішої мови, на якій пісня звучала б так неширо. Заслугують уваги лише переклад Вороного. Якщо абстрагуватися від ідеологічного змісту цієї „агітки“, то її можна назвати навіть твором мистецтва“.

„ІТАЛІЙСЬКИЙ“ СТРАЙК

ХЕРСОН. — Тут уже другий тиждень не виходять з майстерень 36 робітників Херсонського автомобільного парку. Вони проводять „італійський“ страйк: вдень працюють, а на ніч залишаються на робочих місцях. Навіть після настання холоду і приморозків, робітники заступають чим можуть шіліни і не залишають робочі місця. Увечері їдять пісний куліш, який самі готують у казанках за допомогою саморобних електричних плиток. Удень їдять лише хліб, записуючи охором. В такий спосіб робітники намагаються привернути увагу керівників до того, що вже 19 місяців вони не отримують зарплатні. Останнього краплиною, яка переповнила їхнє терпіння, стало те, що цього місяця замість очікуваних боргів їм видали по вісім кілограмів шоколадних цукерок. Керівники міста приїхали, поговорили зі страйкарями. Посадник Микола Ординський закликав їх потерпіти ще трохи, оскільки в одному з районів міста прорвало каналізаційний колектор і всі гроші довелось передати на його ремонт. Після за-

вершення ремонту пообіцяв поступово погашати борги.

ЖИТТЯ ДОРОГЕ, АЛЕ „МЕРСЕДЕС“ ТАКОЖ

ВІВНЕ. — Мешканці міста стали свідками незвичайної автомобільної гонки. Вулицями міста з шаленою швидкістю гнався „Мерседес“, водій якого намагався скинути чоловіка, який був спереду на авто, міцно тримаючись за двірники. В якийсь момент останній мало не потрапив під колеса вантажного авто. Пройшовши майже половину міста, автомобіль врізався в загорожу, а водій втік. З'ясувалося, що то був злодій, а зверху на капоті він висів з власної автомобіля. Коли він побачив, що його невідомі слідають в його „Мерседес“, то міцно чинився у свою власність. Один із злодіїв утік, а другий вирішив утікати у вкраденому авто, намагаючись скинути господаря. Злодій розшукав міліцію, а господар авто Володимир Ганжерлі свого 5,000 дол. для ремонту шкату „Мерседеса“.

ПОСТРАЖДАВ ДЕПУТАТ

Ідучи спокійно тротуаром на працю, депутат Київської Міської ради Олександр Натрипав на кордон з автомобілем, який, через завантаження проїжджого частини, вирішив проїхати тротуаром. Та оскільки тротуар призначений для пішоходів, то депутат не поспішав звільняти дорогу „Москвичеві“. Водій останнього та двоє пасажирів височили, надавали депутатів стусани і відкинули вбік. Депутат погрозив скаргитися в міліцію. Тоді водій „Москвича“ і його пасажирів почали заштовхувати О. Петика в свій автомобіль. На щастя, в цей момент з'явився міліціант. Йому господарі „Москвича“ також підбігли і швидко зникли у своєму авто. Депутата з неважким потресанням мозку привели до тям лікарі. Міліція Шевченківського району розшукує хуліганів.

НОВА АДРЕСА УНСОЮЗУ „СВОБОДИ“ і „Українського Тижневика“

СВОБОДА
P. O. Box 280
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800
(800) 253-9862
UNA Fax: (973) 292-0900
UW. Fax: (973) 644-9510

СВОБОДА
СВІТОВИЙ ШІДНИК

СВОБОДА
CARLETON DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J. 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510.

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhankson, NY 12446
(914) 626-5641. Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів УНСоюзу \$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$1.00.
"Чеки" money orders виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мають відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Силик

Second Class Postage paid at Parsippany, NJ

Невизначеність життя імігрантів

За свідченням газет "Нью Йорк Таймс", "Дейлі Нюз", "Нью Йорк Обсервер", експерти вважають, що психологічний стан імігрантів суттєво погіршується. Вони також стверджують, що зростання самогубств найхарактерніше для іміграції останнього часу. Більше того, експерти переконані, що статистика не дає повної картини, так як родичі часто не бажать, щоб спроби покінчити з життям стали відомими ширшому загалу. У чому причини самогубств серед імігрантів? Головними серед багатьох факторів є безперспективність, інтелектуальне і моральне пригнічення людей. Головні проблеми, що підштовхують імігрантів до фатального рішення, — мовні, культурні труднощі та конфлікт поколінь у родині.

Згідно з пануючим донедавна стереотипом, "рашенс" (до цієї категорії корінні американці чомусь вперто відносять усіх вихідців з колишніх республік СРСР) енергійні, освічені, митливі, швидко та успішно пристосовуються до нових умов. Останнім же часом, однак, про отих "рашенс" виникли інші уявлення: невдачні, надмірно виголйові, не вміють переборювати труднощі, виявляють особисту відповідальність, капризні, на все нарікають...

Дивлячись на життя в Америці через рожеві окуляри, люди часто розраховують на допомогу американського Уряду і благодійних організацій. І тому не дивно, що із свідомістю відбуктовується метаморфози. Спочатку — "в Союзі все було жакливо", через півроку — "все жакливо в Америці!". Не можна відкидати, що престиж духових, культурних цінностей, освіти в СРСР був вищим, ніж у ЗСА. Ті, які орієнтовані як ці цінності, потрапляють у більш складне становище. Американський психолог П. Бергер виділяє дві категорії імігрантів. Перша — ті, які оглядаються назад. Саме ці люди переходять кризові моменти. Легше їм, які дивляться в нове прийдешнє, хай і з усіма його труднощами.

Донедавна в імігрантів було надлишне сховище: вельфери, можливість соціальної допомоги непрацевдатів (SSI). Тепер відчуття захисту втрачене. Люди бояться, що навіть у похилих віком і хворих оту допомогу можуть забрати. В цих умовах різко підсилюються психологічні проблеми, розмови про самогубства. Д-р Бергер переконаний, що навіть думки, розмови про самогубство — дуже тривожний симптом. Коли людина говорить про це, вона хоче привернути увагу до своїх проблем. Звичайно, справа далеко не завжди закінчується трагедією, в цьому є її театральність. Однак, іноді гадають, що якщо людина говорить про самогубство, небажання жити, то це тільки слова. На жаль, це не так. Статистика засвідчує: ніде в світі не приймають стільки ліків для підтримки психіки, як у ЗСА. Тим не менше, відсоток імігрантів, які потребують такої допомоги, вищий. Не менше чверть їх потребують професійної лікарської допомоги. Проблемаю молоді, між іншим, є алкогізм, наркотики.

Для успішної адаптації імігрантів П. Бергер називає два визначальні фактори: наявність групової підтримки (в родині, широкому колі друзів, громад) і оптимістичне наставлення. В певному сенсі, д-рові Бергеру, який вважає, що серед "своєх" легше, можна заперечити. Бо хоч для багатьох з імігрантів американці — чужопланетяни (як і імігранти для американців), з ними, все ж, легше. Із психіка здоровіша, стиль спілкування легший. Ніхто не заважає такого болючого дару, як "свій", котрий знає ваші саблі місця. І ніде немає такого суперництва ("ким був", "ким став", "хто є хто"), як серед "своєх". Між тим, вважає П. Бергер, людина почуватиметься добре, якщо її самоцінність дістає підтримку. Природним є прагнення бути там, де атмосфера сприяє життю та де вдається уникати травматичних стосунків. Добре, якщо людина почуватиметься ліпше в новому середовищі, ніж з групою, до якої вона належала раніше. А взагалі — найкраще, якщо вдається поєднати старі і нові традиції, норми, звички. Звичайно ж — конструктивно.

Д-р Бергер нагадує правило: якщо поводитися з людиною, як із психічно хворою, то вона і поводитиметься, як хвора. Якщо ж поводитися з нею нормально, то навіть психологічно непередбачувана людина буде ближчою до норми. Шкопавда, П. Бергер не взявся беззаперечно ствердити, що власне з таких позицій пробує підійти до імігрантів Америка...

З відродженням незалежності України і створенням української держави у 1991 році мали місце різні дивовижні і парадоксальні явища, які заподіяли Україні багато шкоди. У той час великої ефорії у наш час пройшли мимомови. І хоч вони були очевидні, їх вселяло виправданню — чи то як наслідками і залишками радянського страшного режиму, розбукленню, нездібності молодого урядової адміністрації подолати усякі несподіванки тощо. Але з часом минуло, але жість років, а ці дивовижні явища, все ще не припинилися. Нагадаймо тільки деякі з них, що мали місце в останньому часі, у 1996 і 1997 роках.

У відзначенні першої річниці прийняття Конституції України в 260 місцевостях взяло участь понад 400,000 громадян України. Демонстрації теж лийли сили в Донецькому, Луганському, Дніпропетровському, в Криму близько дві тисячі осіб, а в Києві гасла трьох тисяч осіб звелися до вимоги скасування нової Конституції України і реєстрації Президента. У віну взяв участь лідер соціалістів і голова Верховної Ради Олександр Мороз. Учасники виступили із закликами готуватися до осіннього крайового страйку з метою "зміни влади в Україні".

Дехто може бачити старовинні українські рушники та сорочки лише на альбомних малюнках або, у крайньому випадку, під склом музейних вітрин, а про те, що потрапляти ці безцінні речі у власних руках, навіть не мріє. Майстер традиційного народного мистецтва України Наталка Кошур радить таким зайнятися пошуковою роботою, бо важко навіть уявити собі, скільки витворів народних майстрів минулого часу і сьогодні чекують свого часу у містах і селах нашої держави. Знайти ці речі, зберегти їх, вивчити візір і спробувати втілити набуті знання у власні візерунки — саме це ставлять собі за мету члени Клубу народної вишивки, "Світлиця", що вже третій рік працює у Донецькій Обласній Науковій Бібліотеці. У книзі обліку праці клубу перелік подібних знахідок займає декілька сторінок і поруч з описом тієї чи іншої вишивки або рушника є позначка: "Мас історичне значення". Як, наприклад, два рушники завдовжки 2,5 м. кожний, оздоблені народним взором, який виконав члени червоними і чорними нитка-

КУРІОЗИ І ПАРАДОКСИ В УКРАЇНІ

Ліви парламентарністи, об'єднані в міжфракційну групу "За співдружність суверенних слов'янських держав", вимагають, "зміняти зв'язки між братими слов'янськими народами".

Міністра юстиції Сергія Голубового звільнено з посади за те, що він критикував українсько-російську угоду щодо Чорноморської флотії і заявив, що її тонок цієї угоди суперечить Конституції і законам України. Він теж був одним з тих, що вели завзяту боротьбу з корупцією і хабарництвом — одним з найбільших лих України.

З досвіду знаємо, як важливим є розвинений туризм, що може збагачувати країну. Кожна країна робить все можливе, щоб туризм процвітав. А тим часом в Україні введено закон про невидання віз на кордонні туди, що приїжджають з країни, де є українські консуляти. Невдаю деяких американських туристів відіслано з летовища в Борисполі додому, бо не мали віз. Таку утруднення дуже шкодять туризму в Україні.

Знаємо, як дуже важливим в економіці є капіталовкладення чужих ін-

Роман Кухар У лавровий вінок Б. Ленкому

Невтомний у своєму промовчанні повернення Богдана Ленкого України, д-р Роман Смик вписав чергові видання у яскравий реєстр ювілейного відзначення 125-річчя поета. Після трьох мемуарних книг, присвячених Ленкому, та докторської дисертації Віолетти Соколовської на тему трилогії "Мазепа", появилася у безпосередній час інша публікація, видана заходами й коштами нашого дбайливого сподвижника поетової творчості, що так суттєво збагачує багаторічний фонд Ленкіани. Наявляємо називає д-ра Смика головою Національної комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей, мистецтвознавцем, проф. О. Федорук, "полум'ям" провідником великого письменника й мистця Богдана Ленкого".

Між останніми виданнями зібрання поетового архіву й куратора його архіву, д-ра Смика, варто назвати передусім наукову працю "Богдан Ленкий в духовій історії України" молодого аспірантки Тернопільського Державного Педагогічного Інституту, авторки численних лексиківських розвідок, Надії Лисюк. У своїй статті, опублікованій в літературі, зокрема й в широкому листуванні й публіцистичних працях Ленкого, 25-річна дослідниця зосереджується на формативній стадії та розвитку національного світогляду Богдана Ленкого — патріота, корифея відродження ХХ століття, ідейного соборника і громадянина, передового поета, прозаїка й талановитого мистця.

Збірник пісень п. з. "Вітер рідного Поділля" (друге видання), на слова Б. Ленкого (в цілому 19 пісень, в тому числі 10 із фортепианним достроєм) — композицій, надхненних поетовою Музою, літературно, музично й музейно діячки Ярослави Мазура, творчої громадянки Березанщини.

Збірка 10 музичних творів до слів Б. Ленкого — сольовий і хоровий пісень з фортепианним до-

треба відзначити, що бібліотека відчуває велику потребу у літературі і сподівається у цьому плані на допомогу диспоси. Крім того, вона має велике бажання встановити зв'язки із громадськими організаціями ЗСА в галузі гуманітарної і просвітницької діяльності. На думку заступника директора бібліотеки Олени Башук, таке співробітництво буде активно сприяти поширенню української культури на зрусифікованому сході України.

Але, як відомо, задуми можуть залишитися на папері, якщо ініціаторам немає на кого спиратися. У "Світлиці" такі проблеми нема. Самовіддано працюють над збереженням батьківських традицій майстри декоративно-прикладного мистецтва України Ельвіра Астапенко та Лариса Кравченко, майстер традиційного народного мистецтва України Ізольда Яхна, постійно відшукуючи ділі підтримку з боку співробітників Донецького обласного будинку народної творчості Людмили Кобець, Зої Хмарі та Музи Астасиділової, обачаючи своє завдання у відродженні народних звичаїв та традицій.

Закінчення на стор. 3

Дотик до невмирущого

жіночий сум за роками, що минули...

Показ вишивок майстрів і кандидатів на майстрів вже став у клубі традиційним. А ось у вичненні рідної мови зроблено лише перші кроки. До речі, зайняття ці були внесені у план праці "Світлиці" на прохання самих її членів. Погодилося їм тим, що саме культурні права несуть значення народного майстра людина, яка певною мірою не опанувала багатство мови свого народу. А про долю української мови у Донбасі дої й говорити. Наукова праця О. Потебні "Мова, націоналізм, деанціоналізація", яку 1992 року видав Українська Вільна Академія Наук у ЗСА, тепер є підручником для членів клубу, так само, як і книга В. Іванюшина та Я. Радевич-Винницького "Мова і нація" (Дрогобич, "Відродження", 1994 р.). Кожне засідання "Світлиці" починається з вивчення декількох сторінок цих видань.

Якщо вже зашла розмова про книжки, то

всіх інших предметів" (історії й географії, релігії і культури (матеріальної та духовної) і який є засобом, що формує розум і серце та закріплює національну ідентичність..."

— На практиці, — відповідав С. Федоренко, — і в нас є багато проблем. І загальносуспільних, як от проблема гуманізації освіти. Адже немало випускників шкіл не хвилюються питаннями духовності. Навіть не читають холодної літератури. Кількі інтересу прагматичні. Це плита за технічним прогресом і добробутом, за раціоналізмом, космополітизмом. Але є і суто українські: частина батьків англізувалася, і не передає свої дітям. А втрача національні інтереси спричинила й великі втрати в сферах емоцій, психіки, ціннісних орієнтирів, зрештою — не тільки моралі, етики, а й інтелекту. Ми передбачаємо комплексність і системність вивчення української мови й літератури, географії і культури, природно — уривок історії. Наприклад, школа Н. Хойнацької підготувала два посібники з історії України. Так само ми стоїмо за єдністю зусиль батьків і школи, України й диспоси.

— Дуже бажано, щоб інфекція націоналізму, опломирності не поширилася й на Україну, — зазначає С. Федоренко. — Бо ми знаємося з Карковом, іншими обласними Україна насторожує. І у нас є елементи де-гуманізації...

Колі б же тільки елементи. Миська Рада того ж Харкова ухвалила надати статус офіційної російській мові, мові інших держав, в імі усього віднесення української, Конституцією визнаної державною. Однак атиконституційна акція лишилася непокараною. Не дивно, що на цей шлях стали й обласні ради Донецького, Луганського. Більшість вищих навчальних закладів лишаються в лещатах зросійщення — і мовного, й ідеологічного. А владі структури мовчать. За те поодинокі випадки, коли люди воюють з українознавством, посилюючись на пріоритеті "загальнолюдських" цінностей. Мовби українське — не загальнолюдське, а лише "хуторянське", а любов до "вселюдства" може змінити любов до рідної матері (отже, й

Доповідач з миття громад, установка, організація, Інститут чи собі, включно з усіма сподіваними згадками-некрологами, мають бути на дошці за сторінки машинопису, писані червою дла інтелекту на дварукарській машинці і лише на одному боці листівка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також додати оригінал великих відбитків поміж рядків і писати розповіді (допо розуміє що вимовляють, писані червою вестрації, літери мають бути малі, але літери проміжки поміж рядками, щоб було добре розбірливо, якщо заведе потрібні). Доповідач слід надіслати до редакції до десяти днів після опублікованні події. Редакція застерігає за собою право скорочувати доповіді і правити мову. Просимо доповідати повноту повноти і прикладати з усіх матеріалів, не стосуючись і з уміщує англійське мови чи правили цієї події і і по-англійськи і по-українськи, — Редакція.

Петро Кононенко, Київ

З Україною в серці

— А щодо засобів досягнення мети, — каже керівник Шкільної Ради, що проводить свій 13-ий педагогічний українознавчий форум, — то ми мислимо в єдності український й навчання, професійність і патріотизм, всеукраїнський й міжнародний досвід. І звичайно ж, досвід та новаторські пошуки наших педагогів. При цьому ми мислимо в єдності і самі предмети: гуманітарні, суспільні й природничі, бо вони тільки в єдності виражають сутність і українознавства, і української людини, і освіти. А вітім — подивіться матеріали досвіду наших педагогів.

І знову чітко програмно положення шкіл українознавства: глибоке опанування й поширення (!) української мови в ім'я "кращого й успішнішого передавання духовних надбав українського народу", як і "передавання знань з українознавства з метою дати молоді основу кращого розуміння країни й батьків і щоб вона успішно використовувала знання для поширення правди про Україну". Скріплення української ідентичності та пов'язаності з українським народом". Програма виховно-навчальної праці школи охоплює як інтелектуальне виховання, так і національне, релігійно-моральне, суспільно-громадське, естетичне, емоційно-вольове, фізичне... А усьов виховний персонал школи повинен бути свідомий того, що завдання школи українознавства не змисляється тільки пізнанням та вивченням фактів, дід, життєписів; у школі має проходити важливий виховний процес, на який покладається не тільки розуміння й аживання культурних надбав, але й формування нових поколінь на існуючій національній культурі... формування власних понять, власних ідеалів", програм (концепцій) поступування.

Особливу роллю у досягненні мети має відігравати українська мова — не тільки основний предмет навчання, а й феномен, у якому концентрується навчання

Землі, нації, мови, культури) та уявляють народ (державу) від здійснення власної історичної місії, без чого, до речі, й "вселюдство" втратить енергію творення, розквіт, цілісної волі в системі Космосу. Товариша сила життєтворення — любов. А в Україні є багато сил, які спителізуються на українофобію, на ненависті.

Для нас українознавство, зазначає директор школи у м. Чикаго Надія Хойнацька, це українолюбство. На жаль, є родини, в яких не читають ніяких "Кобзарів", і це в той час, коли нашого генія шанують і в далекій Японії. Є брак знання про наше коріння, є брак національної свідомості, захоплення чужим, де шевим, але блискучим. Тому ролія учителя в школі українознавства є дуже важливою. Учитель мусить любити вчити, любити дітям... Кожна дитина — це окремий світ, що має свою індивідуальність, тому учитель має бути добрим психологом, любити свій предмет і знати, що світ — безліч людей і народів, а Україна у нас — одна!

"Який батько — такий син"... То ж вражає єдність думок і переконань педагогів і випускників.

Найшасливішим днем його життя був день проголошення незалежності України. З'явився найзাপовітніша мрія — закінчити освіту у ЗСА та повернутися для праці в Україну. Сподіваюся, — говорить Йосиф Сабір, — що оволодівши професією генетика, а зможу допомогти жертвам Чорнобильської катастрофи.

— Я горді за свої приналежності до української громади, — наголошує Анетка Полівка, що, до речі, вивчала філологію і в Оксфордському університеті, і бую старатися своєю майбутньою працею та винаймами приносити багато користі тут і в Україні.

— Я мрію стати лікарем, а наголовніше — хочу бути добрим українцем та доброю людиною, — ніби підсумовує Олександр Меланік.

З таким внутрішнім задоволенням С. Федоренко зазначає:

— Таких шкіл у ЗСА та Канаді, отже — й прекрасних педагогів та учнів, багато.

Закінчення буде

Курйози...

(Закінчення зі стор. 2)

користь дітей-інвалідів. Він сказав: "Коли держава не в силі заплатити учителям, лікарям по півроку, коли на підприємствах не отримують грошей, а пенсіонери місяцями не бачать навіть своїх мізерних пенсій, коли багатодітні родини уже забили, що це таке — підтримка держави, я як представник вищого законодавчого органу, якому держава регулярно видає зарплату, платно, на чому бути у крамощу становищі, між мої виборці?"

Отож це є шляхетні гуманні одиниці, чутливі на людську біду. Україна сьогодні дуже потребує таких людей.

Коли з нагоди 50-річчя закінчення Другої світової війни Уряд України нагороджував металіками колішніх воїнів, серед них було ні одного військовика, бо, мовляв, вони воювали в "чужих уніформах", тобто до дивізійників застосовано подвійний стандарт, бо серед відзначених більшість було таких, хто воювали власне в чужих, російських, уніформах.

Накінців — приїзд Патріарха Російської Православної Церкви Алексія II на зустріч із Вселенським Патріархом Вартоломеем в Одесі — це по-

дія, яка кричить о пмісту до неба. Патріарх УПЦ Київського Патріархату Філарет справедливо зинуватив Патріарха Алексія II в "релігійному імперіалізмі" і сказав, що ця візита є передусім "політичною акцією" та що вона показує "слабкість українського уряду".

А Вселенський Патріарх Вартоломей заявив відверто, що визнає православні церкви тільки під Московським Патріархатом. А він ж має бути до Бавид Бруку і там його мають привітати в осередку українсько-американського православ'я! Щоб почути від нього те саме?

Ці інформації подані за пресою і вони можуть бути перебільшені або не надто точні. Деякі українці, що перебували на постійні із ЗСА до Києва, кажуть, що і тутешня преса в Україні подає перебільшені негативи. Вони вживають, що стан в Україні тепер краший, як був і що позитивне переміг.

А все ж факти підтверджують, що Москва не змінила своїх загарбницької політики відносно України і, де тільки може, шкодить молодій українській державі.

Як довго ще Уряд України буде толерувати такі злочинні акції Москви і парадоксальні явища, які підірвують основи державного будівництва?

У ПОНЕДІЛОК, 20-ГО ЖОВТНЯ, головний прокуратор Ізраїля Еліякім Рубінштайн вирішив, що 17-річного втікача від американської справедливості Семюела Шінбейна можна видати на суд до ЗСА, де його оскаржено у вбивстві та розчленуванні тіла 19-річного Альфредо Енріке Тельйо. С. Шінбейн втік до Ізраїля, де на базі гомосексуальності вимагав для себе також призначення ізраїльського громадянства. Ізраїльський закон не дозволяє видавати на суд до іншої країни своїх громадян. Однак головний прокуратор заявив, що ізраїльське міністерство юстиції не уважає С. Шінбейна громадянином Ізраїля, але його адвокат Дейвід Лобай, колишній ізраїльський міністер юстиції, відразу сказав, що буде вносити відклик в справі такого рішення.

ПЛАСТ — НАША ГОРДИСТЬ!

ПЛАСТОВІ — 85!

Пластовий Курінь "Верховинки" запрошує

пластунів і громадянство на ВЕЧІР для

ВІДЗНАЧЕННЯ 85-ЛІТТЯ ПЛАСТУ

Вечір відбудеться в

неділю, 16-го листопада 1997 р. в

Українському Інституті Америки в Нью-Йорку, 2 Іст 79 вул.

В ПРОГРАМІ:

- ♦ доповіді
- ♦ пластово-патриотична виставка
- ♦ архівна виставка

Початок о год. 3.00 по пол.

Вступ 10.00 дол.

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ, ВІДДІЛ ІЛІНОІС

Об'єднання українських ветеринарних лікарів АМЕРИКИ І КАНАДИ, ВІДДІЛ ЧИКАГО

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ, ВІДДІЛ ЧИКАГО

запрошують студентів вищих та середніх шкіл до участі у Бально

„ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК“

24-го січня 1998 р.

GRAND BALLROOM CHICAGO HILTON AND TOWERS HOTEL, CHICAGO, ILLINOIS

бажаною дебютувати, просимо зголошуватись на адресу:

The Ukrainian Medical Association of North America

2247 West Chicago Avenue Chicago, Illinois 60622

Тел.: 773-278-6262

FAX: 773-278-6962

ЛИСТОПАД — ЦЕ МІСЯЦЬ УКРАЇНСЬКИХ ВОЄННИХ ІНВАЛІДІВ

Просимо про щедрі датки для інвалідів і потребуючих допомоги колишнім воїнам останніх наших змагань за державність в Україні.

Датки проситесь пересилати на адресу:

Social Service of Ukrainian War Veterans
Ukrainian Educational & Cultural Center
700 Cedar Road, Rm-122A, Jenkintown, PA 19046

Видання книжок для дітей

Видання Фундація „Українська Книжка“, яка заснована і діє в Нью-Йорку, звертається до вас з проханням допомогти в розбудові і зміцненні. Насичення українських ринків російською літературою зобов'язує творчих людей-українців шукати шляхів і способів, щоб повернути славу родній літературі, щоб в українських видавництвах видавалися українські книжки. Ми неоспорно читасмо в українській диспосіції пресі про катастрофічні становища з українськими книжками в Україні, але поза всілякими іншими, не менш важливими, справами не згортаємо на це уваги.

Сьогодні Видання Фундація вже видала кілька книжок в Україні, а тепер підготувала до видання книжку для дітей — для молодшого і середнього онуцтва — під назвою „Ваканції з бабусею“, яка в конкурсі п. н.

„Бабуся нашого часу“, що його проводить США в 1994 році, була в числі краших творів. Книжка написана на підставі правдивої історії України, на основі ринків традицій, що допоможуть виховувати майбутні покоління в національно-патрістичному та релігійному дусі. Книжка лосотрива чорно-білими малюнками мисткинею Ерікою Слюшкою.

Нещодавно фундація звернулася через газету „Національна Трибуна“ за підтримкою до українських фінансових, жіночих організацій, читачів та людей доброї волі.

Книжка знаходиться в друкарні в Україні, потрібні фонди, щоб її надрукувати: 2,000 примірників коштують 2,000 дол.

На наше прохання відгукнулася допомогою: Кредитова Кооператива „Самопоміч“ в Чикаго — 200 дол.; Кредитова Кооператива „Самопоміч“,

Н. Дж. — 200 дол.; Товариство „Самопоміч“ в Чикаго — 50 дол.; Євген Бачинський з Клівленда, Огайо — 50 дол.; Марія і Маріан Чабан з Елмгирст, Н. Дж. — 30 дол.; Ірина Камінська з Чикаго — 20 дол. Всього зібрано 550 дол.

Усім жертводавцям щиро й сердечна подяка за підтримку та розуміння важливості нашої спільної справи!

Звертаємося до всіх українців, організацій, а окремо — до молодіжних та жіночих — допомогти здійснити нашу справу! Книжки друкуються в Україні і будуть там розповсюджені по школах і бібліотеках через обласні Т-ва „Провісті“.

Видання Фундація „Українська Книжка“, як громадська організація, не заробляє на них, напавки — вона організовує і здійснює всю творчу працю над книжкою, яку видає, доводячи її власними

силами, безкоштовно, до друкарні. І тільки за друкування потрібно заплатити. І тут вона здійснює організаційську роботу, намагаючись знайти шляхи до жертводавців, які можуть допомогти коштом.

В найбільших планах Видання Фундації — видання книжок для дітей, які будуть нам за це вдячні.

Якщо ви переймаєтесь українською справою, то не можете не підтримати фундацію. Сподіваємося на ваше розуміння і добру волю. І наперед щиро дякуємо.

Пожертви можна надіслати на адресу: Publication Foundation "Ukrainian Book", 18 Briarwood Rd., P.O. Box, Jersey City, NJ 07305 or Serv. Acc. #19296-00, Self-Reliance [NY] Federal Credit Union, 108 Second Ave., New York, NY 10003.

Любов Частко

ПОДЯКА

6-го серпня 1997 р. відійшла у вічність наша найдорожча ДОНЯ, ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА, КУЗИНКА І БРАТОВА

68. П.

ІРИНА З КОВШЕВИЧІВ ГАСЮК

Цією дорогою висловлюємо щирю подяку всім людям доброї волі, які усю, телефонічно чи листовою нам співчувають і підтримували нас морально в цих невимовно важких хвилинок нашого горя.

Особливо дякуємо всім тим, ласкавим людям, що впродовж нещодавньої найдорожчої доклали багато сил, щоб облегчити її біль і сум, а після її відходу у вічність допомогли у похоронних відправах та вшанували її пам'ять.

Дякуємо парохам церкви св. Миколая у Вільямсонті, Делавер о. Горві за удушення Тайни Слєпооманзанія, за похорон відправ, а особливо за любов і до спів зворушувати проповідь під час Служби Божої!

Любімою вдячні Софії Геврик та Микрослав Київ за цінну й незаступиму поміч під час похоронних відправ та тризин.

Щиро дякуємо Любі Турчин за її увагу, посвату та любов під час нещодавньої покійної.

Подяка нашої адміністрації Першої Сторі Океан Корольської і д-р Ларси Ошенишвіч, які прощали нашу дорогу від Пластового Племени „Перші Стежі“ на її мандарку у вічність.

Сердечно дякуємо співробітникам нашої дорогої д-рові Toni Mogg і Ann Seidner за її зворушливі слова під час тризин.

Особливо подяка Анні Севидж — кузинці покійної за її слова-спомини з дитячих років.

Щиро дякуємо Софії Геврик, Терені Бені, Наталі Корольській, а особливо Ann Seidner і багатьом іншим, які доклали багато зусиль, щоб допомогти нам в дуже, а дуже важкі хвилинок нашого горя.

Щиро подяка Маріоні Козісві за його увагу, труд і поміч у цих трагічних днях.

Накінців, які невимовно вдячні членам пластового племені „Перші Стежі“, які так щедро огорнули любов'ю нашу дорогу і незабутню, в останніх днях її життя і доложили багато-багато уваги в часі похоронних відправ.

Щиро дякуємо всім тим, що жартували на Службі Божі за спокій душі покійної, прислали квіти та зложили численні пожертви на: фонд „Відродження“, нашої Української Рідної Школи у Філадельфії, фонд ім. Ірини Гасюк, української бібліотеки при Українському Культурно-Освітньому Центрі у Філадельфії, Український Музей в Нью-Йорку, Будівельний Фонд Українського Музею в Нью-Йорку, Пласт в Україні, Дітям Чорнобиль, Chernobyl Relief Fund, World Information Transfer Inc., церкву св. Івана Христителя у Гантері, Нью-Йорк.

НА ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ пожертвували: Плем'я „Перші Стежі“, Archbishops Academy — Class of '98, Mothers Guild of Archbishops Academy, Rita and Kurt Maute, Mr. and Mrs. Carl S. Sampson, Anna and Joseph Quinn, William Curran, Stella Keen and son, Rita Connelly, Marie Krynski, Ethel and Robert Joyce, Mr. and Mrs. Hoar, Pauline Shanahan, Irene and Walter Skeika, Eugene Maisano, Barbara and Edward McElean, Patricia and Daniel Starn, Renata Worth, Donna Zak, Lydia and Edmund Vergard, Betty Boyie, Janet Bowden, Mariann Huk, Nancy and Vincent Lowry, Mark Rand.

НА ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ в СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ: Всі громадяни пластового племені „Перші Стежі“.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ: Пластове плем'я „Перші Стежі“, „Наша Українська Рідна Школа“, д-р Лариса і д-р Микрослав Киї, родина Літківської, родина Севидж, Barbara and Robert Koval and Gerald Watson.

НА ФОНД „ВІДРОДЖЕННЯ“ В ПАМ'ЯТІ ІРИНИ ГАСЮК „НАШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РІДНОЇ ШКОЛИ“ У ФІЛЬДЕЛФІЇ, ПА 100 дол. д-р Лариса і д-р Микрослав Киї, Борис Дур-

бак, д-р Дарія і Ігор Лісці, д-р Марта і д-р Світлана Трофименко, Марія Гайфкович-Сіт, Катерина Ковшівич, Марія і Лев Івасюк, Ліда Кіт і Християна Плетка, Анна Іванівна.

Оксана і д-р Альберт Кіп, Ярослав і Олег Пліс, Богдан Паузік і Софія Корольська-Пазуник.

Орися і д-р Тарас Новосівські, Ліда і Михайло Бенедикти, Віра і д-р Сміль Бел, Ірина і Петро Пліс, Лєся і Роман Гордасюк, Стефанія і Євген Зибілевичі, Людмила і Зенон Чарківські, родина Новаківських, Люба Турчин, Давислава і Борис Захарчук, Микрослава Волошин, Дарія і Михайло Паузік, Віра Сендзік.

Марія і д-р Зенон Гордасюк, Дора Горбачевська, Роксолана і Михайло Пудів, Оксана і Іван Микитин, Микрослава Лушак, Марія і Михайло Лушак, Юстина Надрга, Люба Мригловська, Ярослава Лаба, Ольга Дубик, Анастасія і Михайло Бойчуні, Надія і Іван Гайфковичі.

Бронислава Скорупська, Betty and Samuel Bookart.

Разом 240 дол. Dr. Tony Mogg, Dr. Jane Axon, Dr. Perry Haebecker, Sue Lindford, Sue Taber, Bill Ashton, Lee Brittingham, Lize Benks, Samantha McCoy, Camille Moore, Marilyn Flannery, Eileen Rule, Anne Seidner and Donna Zak.

НА ФОНД ІМ. ІРИНИ КОВШЕВИЧ-ГАСЮК УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ ПРИ УКРАЇНСЬКОМУ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОМУ ЦЕНТРІ У ФІЛЬДЕЛФІЇ, ПА.

640 дол. Плем'я „Перші Стежі“.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙорКУ: 50 Дарія Кузік; 25 Ольга Третяк.

НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЬЮ-ЙорКУ: 25 Дарія і Теодозія Самотулки.

НА ПЛАСТ В УКРАЇНІ: 50 Галина і Богдан Титли.

НА ФОНД „ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ“: 350 д-р Християна Дурбак.

НА „CHORNOBYL RELIEF FUND“: 100 NAAP.

НА WORLD INFORMATION TRANSFER INC.: 500 дол. Mr. Ronald De Silva; 100 Mr. Dorkas Fick-Mellecker.

НА ЦЕРКВУ СВ. ІВАНА ХРИСТИТЕЛЯ У ГАНТЕРІ, Н. Й.: 100 дол. Іва Хоє і Олена Касановичі, Марія і Теодор Уорчачи, родина Гарасовські, Микрослава Сіра, Соня Патрило, Ліда Крушельницька, Любомир Лампка, Галина і Олександр Вербенці, Борис Дурбак, Тетяна Бутювич, Галина і Богдан Титли, о. д-р Володимир Гоголь, Ліда Мартинюк, Ольга і Даміан Портик, Дана Кріпа, Ольга Кобзар, Стефа Рудий, родина Букія, родина Віжницьких, родина Гриничин, родина Ринасевичі.

Разом 200 дол.

„Київ...“

(Закінчення зі стор. 1)

пишу, як все інше, сама, бо моє завдання в першу чергу поінформувати чужинців про наші різні здобутки, успіхи чи взагалі про наше культурне минуле. Ос в числі за травень є інформативна стаття про Україну на виставці „Слава Візантії“ в Музеї Нью-Йорку, в червеному про скарби Київського Державного Музею західно і східного мистецтва.

— Справді ми з подивом для цікавого і різноманітного матеріалу, який ви збираєте та ще так гарно оформлюєте.

— Для цього маю одну допоміжну силу, Ірину Остремську, бо все інше виконує самотужки. Навіть розвозу сама до відвідувачів по тих чужих підприємствах, що його передплачують або купують. Можна його також придбати в часі летів до Києва.

— Бачу однак, що ви видали також туристичні довідники на 1997-98 роки. Тут можна довідатися за дешево можна з'їзти, бо як розповідають тепер щіни в Києві сонячні, хоча можна все отримати, що душа забажає.

— Про це я інформую на початку в інформаційній статті „Київ сьогодні“.

А сама я мандрувала по різних ресторанах, щоб написати про них точно та правдиво. В довіднику знайде приїжджий все, що потребує знати ще й з мапою середмістя Києва та підземних поїздів. Одним словом і в цій довіднику можна безпечно мандрувати по Києві.

— При усій цій величезній праці, що ви робите, ви мусите мати однак трохи вільного часу, щоб підтримку друзів, а пере-

ПЕРЕБІВУЮЧИ У МОСКВІ, Джордж Сорос, відомий американський фінантор жидівсько-мадарського походження, у нещодавню, 19-го жовтня, заявив, що він упродовж наступних трьох років пожертвує 500 млн. дол. Росії для поліпшення опіки здоров'я, поширення освіти та перевиклі колішніх воїнів для праці у цивільному секторі. Цей останній даток ДД. Сорос зробить його передовим фінансатором у Росії, перевищуючи навіть ЗСА, котрі удилили минулого року Росії закордонної допомоги в сумі 95 млн. дол. За останні десятиліття 67-річний ДД. Сорос віддав майже 5 б.лн. дол. на допомогу так званому „відкритим суспільствам“ для поширення громадських свобод.

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашої найдорожчої МАМИ І БАБУСІ

бл. п. ЗЕНОВІ ВОВЧОКУ КУЛЬЧИЦЬКОЇ

жертвуємо 1,000 дол. на будову Храму в Зарваниці.

Ліда, Мілтон і Осип Гіффлер

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ дорожій МАМИ І БАБУСІ

бл. п. ЗАУПКОІНА СЛУЖБА БОЖА

у суботу, 25-го жовтня 1997 о год. 8:30 ранку в церкві св. Юра в Нью-Йорку.

Просимо про молитви за спокій душі покійної

доньки — ТАЛІА з мужем СТЕФАНОМ

внуки — ТАРАС — ФУНІ — МАРКІН — МАРУСЯ

У 40-Й ДЕНЬ СМЕРТІ нашого дорогого МУЖА, БАТЬКА І БРАТА

бл. п. ВОЛОДИМИРА ОБУЩКА

буде відправлена в церкві св. Архистратига Михаїла в Дженкінтаві.

Промолити за спокій душі бл. п. Володимира просять:

дружина — СТЕФАНІЯ дочка — ВІРА сестра — ГЕЛЕНА з родиною в Україні

